

Angaaende den saaledes tilrettelagte Ordning blev der den 23. September 1943 fra Udenrigsministeriets Side givet saavel det tyske Riges Befuldmægtigede som den Øverstbefalende for de tyske Besættelsestropper Underretning, dels mundtligt, dels gennem en Redegørelse af følgende Indhold:

»Da man ikke er klar over, under hvilke Betingelser et Ministerium vilde komme til at arbejde, mener man ikke at kunne fremsætte Forslag.

Opretholdes Foranstaltninger af mere eller mindre lignende Karakter som de nuværende ved Undtagelsestilstandens Ophævelse, er der jo ikke Mulighed for at danne et grundlovmæssigt Ministerium, idet et Ministerium under disse Forhold vilde savne væsentlige Dele af de forfatningsmæssige Beføjelser.

Men selvom der ikke dannes nogen Regering, vil der kunne drages Omsorg for, at Statsforvaltningen føres videre paa en saavel for Befolkningen som for Besættelsesmagten betryggende Maade, idet de almindelige Regeringsfunktioner vil kunne udøves af de danske Administrationschefer. Disse har den 29. August overtaget Ledelsen efter den tyske Øverskommanderendes direkte Opfordring og efter den tilbagetraadte danske Regerings Ønske. De vil kunne paaregne fuld Støtte fra politiske Kredse og fra Befolkningen. De vil kunne finde faste Former for Samarbejdet sig imellem.

Der har været ført Forhandlinger mellem de højeste Justitsforvaltningsmyndigheder og kompetente Repræsentanter for Domstolene, og der bestaar herefter Enighed mellem Centralforvaltningscheferne og Domstolenes Repræsentanter om, at de førstnævnte i den givne Situation — saa længe der ikke findes et Ministerium, og saa længe de hver inden for sit Administrationsomraade udøver den øverste administrative Beføjelse — kan give Regler af Lovgivningsindhold, naar følgende Forudsætninger i det enkelte Tilfælde er opfyldt:

a) Loven skal være nødvendig af Hensyn til Samfundslivets uforstyrrede Fortsættelse og Opretholdelse af Ro og Orden.

b) Loven maa ikke stride mod dansk Retsbevidsthed.